

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

BENEŠ a LÁT a.s., IČO: 25724304,
se sídlem Tovární 463, 289 14 Poříčany,
zastoupeného Mgr. Marií Látovou, advokátkou,
se sídlem Pařížská 21, 110 00 Praha 1 – Josefov,

proti

žalovanému

Ministerstvo průmyslu a obchodu
se sídlem Na Františku 32, Praha 1,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2020, č. j. MPO 582033/20/61100/01000,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 11. 2020, č. j. MPO 582033/20/61100/01000, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 15 342 Kč k rukám právní zástupkyně žalobce a to do 30 dnů od právní moci rozhodnutí.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce jako příjemce dotace projektu číslo CZ. 01.3.14/0.0/0.0/16-063/0010643 podal dne 31. 8. 2020 žádost o platbu, v níž požadoval částku dotace požadovanou k proplacení ve výši 1 284 452, 15 Kč. Ministerstvo průmyslu a obchodu, jako správní orgán prvního stupně a poskytovatel dotace (dále také jen „poskytovatel dotace“) žádost o platbu posoudilo ve smyslu § 14e zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 218/2000 Sb.“ nebo jen „rozpočtová pravidla“) a opatřením částku dotace požadovanou žalobcem k proplacení zkrátilo na částku 963 339, 11 Kč z důvodu nedodržení podmínek poskytnutí dotace žalobcem.
2. Porušení a pravidel se žalobce dopustil ve výběrovém řízení porušením bodu číslo 3 Pravidel pro výběr dodavatelů, neboť stanovil diskriminační technické kvalifikační předpoklady. Žalobce konkrétně v zadávací dokumentaci požadoval předložení dvou uskutečněných dodávek pro organizace v České republice nebo předložení tří uskutečněných dodávek pro organizace se sídlem ve kterémkoliv členském státě Evropské unie. Poskytovatel dotace dospěl k závěru, že takové stanovení technických kvalifikačních předpokladů je diskriminační vůči účastníkům, kteří se nespecializují na dodávky na tuzemský trh. Z tohoto důvodu byla žalobci udělena sankce ve výši 25 %.
3. Žalobce se dále dopustil porušení bodu číslo 40 Pravidel pro výběr dodavatelů (dále jen „PpVD“), které spočívalo v rozporu mezi hodnotícími kritérii, která byla uvedena v zadávací dokumentaci a následně uzavřené smlouvě. Podle zadávací dokumentace měla být hodnotící kritéria na vozidlo a záruka na baterii specifikována dle počtu ujetých kilometrů, avšak vítězná nabídka obsahovala i omezení v podobě stáří vozidla a baterie. Porušení spočívalo v diskriminačním nastavení hodnotících kritérií a žalobci byla proto udělena sankce ve výši 25 %.
4. Žalobce podal proti opatření námitky, o nichž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím tak, že žalobci bude vyplacena částka dotace ve výši 1 156 006,94 Kč. Žalovaný částečně podaným námitkám vyhověl a zrušil sankce za porušení bodu č. 40), 14 písm. b), d), 31 a 32 PpVD. Sankci za porušení bodu č. 3) PpVD potvrdil, nicméně vzhledem k závažnosti pochybení sankci snížil na 10% v souladu s rozhodovací praxí.
5. Žalovaný takto rozhodl po té, kdy dospěl k závěru, že žalobce uvedl požadavek na záruku vozidla/baterie v zadávací dokumentaci jako podmínku účasti ve výběrovém řízení a dále jako hodnotící kritérium. Podmínka účasti ve výběrovém řízení byla stanovena jako minimální. Podmínky výběrového řízení, splnil ten účastník, který nabídl záruku na vozidlo minimálně 3 roky a nájezd 100 000 km a na baterii 5 let a nájezd 150 000 km. V rámci hodnocení pak obdržel nejvyšší počet bodů účastník, který nabídl nejlepší záruku pouze vzhledem k ujetým kilometrům. Žalovaný k tomu uvedl, že vybrání jedné části podmínky účasti ve výběrovém řízení jako hodnotícího kritéria není v rozporu s podmínkami poskytnutí dotace. Žalovaný uzavřel, že smlouva s vítězným účastníkem

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

nebyla uzavřena v rozporu s podmínkami výběrového řízení. Hodnotící kritéria záruka na vozidlo a záruka na baterii nebyla stanovena diskriminačně, k přijetí nabídek, které neodpovídaly zadávací dokumentaci, nedošlo.

6. Pokud se však týká vyžadovaných referencí, žalovaný konstatoval, že stanovené kritérium má diskriminační charakter. Skutečnost, že v České republice je oblast elektromobility méně rozvinutá, není důvodem pro zvýhodnění dodávek do České republiky oproti dodávkám do EU. Skutečnost, že se podmínka vztahovala na všechny účastníky bez rozdílu, není relevantní, jelikož k diskriminaci účastníků, kteří z nejruznějších důvodů nedodávají na tuzemský trh, reálně došlo.
7. Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce správní žalobu, jíž se domáhal rovněž zrušení rozhodnutí o krácení dotace.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

8. V první žalobní námitce žalobce namítl nicotnost rozhodnutí o krácení dotace.
9. Rozhodnutí označil žalobce za nicotné neboť
 - o něm rozhodla osoba, která neměla pravomoc ve věci rozhodnout,
 - nesplňuje formální náležitosti rozhodnutí a není dostatečně odůvodněno,
 - není označeno jako „Opatření“ poskytovatele dotace a není zřejmé, že by mělo vyvolat účinky podle § 14e rozpočtových pravidel,
 - absentuje řádné odůvodnění,
 - postrádá skutkový základ.
10. Jak žalobce uvedl, z rozhodnutí o krácení dotace lze dovodit, že je vydal Ing. M. F. VOAP, avšak v ní není zřejmé, že by tato osoba jednala jménem poskytovatele dotace, ani není jasné, jaký je její vztah poskytovateli dotace (k tomu odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 23. 1. 2015, č. j. 10A 101/2012-60). V rozhodnutí o námitkách žalovaný uvedl, že Ing. M. F. je vedoucím oddělení autorizace plateb, který je odpovědným pracovníkem pro vyhotovování jednotlivých opatření, rozhodnutí o krácení dotace bylo zasláno prostřednictvím datové schránky ministerstva průmyslu a obchodu. Žalobce k tomu uvedl, že skutečnost, že přípis byl odeslán z datové schránky, nemá žádnou vypovídající hodnotu o tom, kdo rozhodnutí vydal, neboť prostřednictvím datové schránky může být zasláno cokoli. Pokud jde o funkční zařazení vedoucího oddělení autorizace plateb, pak je nezbytné přihlídnout k tomu, že rozhodnutí o krácení dotace podle § 14 e rozpočtových pravidel je rozhodnutím ve smyslu § 65 s.ř.s., vydává je poskytovatel dotace, a tak by o něm měl rozhodovat (vzhledem na manuál sekce fondů EU pro OPPI 2007 až 2013, který byl platný od 1. 9. 2012 Kč a na organizační řád ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 1. 7. 2013) ředitel odboru, nikoliv vedoucí oddělení autorizace.
11. Rozhodnutí postrádá výrok a je nedostatečně odůvodněno. Způsob, jakým je rozhodnutí strukturováno neumožňuje rozlišení mezi tím, co by mělo být výrokem a co odůvodněním. Není zřejmé ani, zda a jakým způsobem bylo rozhodnuto o právu žalobce na čerpání dotace. S ohledem na nedostatek odůvodnění pak žalobce nemá možnost

seznámit s důvody, kterými správní orgán odůvodňuje porušení pravidel rozhodnutí o krácení dotace.

12. Z obsahu rozhodnutí nelze seznat, jaké opatření mělo být přijato, ani to, zda se mělo jednat o dočasné pozastavení či o definitivní snížení dotace; důsledkem této zmatečnosti je vyvolání pochybností na straně žalobce, co autor rozhodnutí chtěl žalobci sdělit.
13. Z důvodu absence řádného odůvodnění není zřejmé, z jakého důvodu došel správní orgán k závěru, že došlo k porušení jednotlivých bodů PvVD a rovněž není odůvodněna výše sankce 25 %.
14. Ve druhé žalobní námitce žalobce označil za nicotné napadené rozhodnutí.
15. Jelikož napadené rozhodnutí přezkoumává rozhodnutí o krácení dotace, které žalobce pokládá za nicotné, pak i důsledky nicotnosti dopadají na napadené rozhodnutí. Žalobce namítl, že výrok napadeného rozhodnutí je neurčitý a nesrozumitelný, není fakticky možné rozlišit, co je výrokem a co již s odůvodněním, rozhodnutí o námitkách je nesrozumitelné a nepřezkoumatelné. Není zřejmé, z jakého skutkového základu napadené rozhodnutí vychází, ačkoli z části odůvodnění by bylo možné se domnívat, že námitkám žalobce bylo vyhověno, nelze zjistit, z jakých podkladů správní orgán vycházel ani, zda vůbec vzal v úvahu argumentaci žalobce obsaženou v námitkách proti rozhodnutí o krácení dotace. Žalobce navrhl, aby Městský soud v Praze napadené rozhodnutí prohlásil za nicotné, a to s ohledem na ustálenou judikaturu správních soudů citovanou v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2006, č. j. 1 Afs 6/2005-65.
16. Ve třetí žalobní námitce žalobce namítl nezákonnost napadeného rozhodnutí.
17. Jak žalobce uvedl, ve veřejném zadávacím řízení žalobce požadoval, aby dodavatel vedle prostého dodání nabíjecích stanic a / nebo dodávky elektromobilů poskytl i další plnění.
18. Podle čl. 2.2 výzvy byla předmětem zakázky v dílčí části A dodávka tří kusů rychle nabíjecích stanic pro elektromobily, včetně instalace a připojení na elektrickou síť zadavatele, přičemž žalobce jako zadavatel stanovil technické parametry. Dále žalobce v dílčí části B učinil předmětem zakázky dodávku dvou kusů sedmimístných elektromobilů, pro něž stanovil technické parametry, a to servis po dobu záruky poskytnutý zdarma s tím, že uchazeč předloží servisní plán pro období pěti let a nabídku servisních podmínek pro dobu po uplynutí záruky až do pěti let stáří vozu. Shodný požadavek jako v části B byl stanoven rovněž pro dodávku pětimístného elektromobilu v části C.
19. V čl. 3.3 pak uvedl, že technické kvalifikační předpoklady zájemce prokáže referenční listinou s uvedením názvu odběratelů, typu dodaného zařízení, data dodání a kontaktní osoby u odběratele, a to s alespoň dvěma organizacemi se sídlem v ČR nebo třemi organizacemi se sídlem v kterémkoliv členském státě.
20. Jako příklady porušení rozpočtové kázně pod bodem 7 v dokumentu „Kategorizace sankcí za porušení postupu zadavatele zakázek“ jsou uvedeny požadavky, které jsou pokládány za diskriminační a to: povinnost již mít provozovnu nebo zástupce v dané zemi či regionu, povinnost účastníků mít zkušenosti v dané zemi či regionu, stanovení požadavků na kvalifikaci, které neodpovídají předmětu zadávané zakázky, respektive jsou nepřiměřené. Kvalifikační požadavky stanovené žalobcem však nelze podřadit pod žádnou z uvedených skutkových podstat a nelze zjistit ani jiné skutečnosti, z nichž by vyplývalo porušení jakékoliv povinnosti či jakákoliv nepřiměřenost v intencích shora uvedených kategorií.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

21. Žalobce uvedl, že v rámci výběrového řízení skutečně požadoval předložení referenčních listin, kterými měli účastníci osvědčit, že mezi jejich odběrateli byly alespoň dvě organizace se sídlem v České republice nebo tři organizace se sídlem v kterémkoliv členském státě Evropské unie. Tyto technické požadavky žalobce nepovažuje za diskriminační, podmínky byly stanoveny tak, aby se výběrového řízení mohl účastnit co nejširší okruh účastníků, kteří mají ověřitelnou zkušenost s obdobnými zakázkami. Nabídky účastníků nebyly omezeny v tom směru, z jaké země účastník pochází.
22. Žalobce v podané žalobě dále uvedl, že v dané věci nepostupoval diskriminačně, naopak snížil své obvyklé požadavky na reference alespoň pro tři již realizované zakázky, a to tak, že požadoval alespoň dvě reference o zakázce realizované pro organizace se sídlem v České republice nebo alespoň tři v Evropské unii. Důvodem snížení obvyklého požadavku pak byla skutečnost, že oblast elektromobility je v České republice, kde měla být zakázka pro žalobce realizována, výrazně méně rozvinutá, než v ostatních státech EU, obdobných zakázek zde bylo realizováno méně. Pokud by tak stanovil jako jediné kritérium alespoň tři referenční zakázky, diskriminoval by nedůvodně menší účastníky, pro které by takové kritérium mohlo být nesplnitelné. Právě proto, aby byla umožněna účast u menších dodavatelů, hranice byla snížena na dvě zakázky realizované pro organizace se sídlem v České republice. Takto stanovenými kvalifikačními předpoklady žalobce umožnil účast širšímu okruhu dodavatelů za současného zajištění předpokladů, že se do výběrového řízení přihlásí právě ti účastníci, kteří budou schopni danou zakázku splnit.
23. Žalobce stanovil referenční zakázky na základě legitimní ekonomické úvahy se záměrem, aby se do výběrového řízení přihlásili účastníci, kteříž mají s obdobnými zakázkami zkušenosti a zároveň, u kterých je nižší riziko, že své závazky nesplní, nebo že ukončí svoji činnost. S tím souvisí také požadavek na zajištění záručního i pozáručního servisu, schopnost propojení dodávané stanice s elektrickou sítí, včetně dodání potřebného jističe a provedení přípravných prací, jakož i schopnost zajistit předregistraci vozidel. K těmto skutečnostem správní orgán nepřihlédl.
24. Žalobce následně správnost svého postupu v podané žalobě rovněž dovozuje z počtu účastníků, kteří se do výběrového řízení v jednotlivých částech přihlásili. Žalobce shrnul, že stanovil kvalifikační předpoklady v rámci mezi povolených ustanovením § 79 odst. 2 písm. e) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek. Poukázal také na rozsudky Krajského soudu v Brně ze dne 10. 3. 2011, č. j. 62 Ca 15/2009-70, ze dne 18. 9. 2014, č. j. 30 Af 80/2012-65 a ze dne 29. 6. 2020, č. j. 30 Af 67/2018-77.
25. Žalobce pak v závěru třetí žalobní námitky uvedl, že samotný dokument „D12_2_M K kategorizace sankcí za porušení postupu zadavatele zakázek č. j. MPO 36277/17/61100 pokládá za neurčitý, neboť tento dokument neuvádí, k jak závažnému porušení musí dojít, aby mohl být udělena konkrétní výše sankce, což je v rozporu s principem právní jistoty.
26. V poslední, páté žalobní námitce pak žalobce uvedl, že stanovená kvalifikační kritéria jsou v souladu se zásadou rovného zacházení, k tomu poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 Afs 20/2008-152. Jak dále uvedl, kvalifikační požadavky nebyly nastaveny tak, že by jakýmkoliv způsobem omezovaly hospodářskou soutěž a neměly ani žádný vliv na dodržení cíle a účelu dotace, ostatně ani žalovaný se neztotožnil s výši uložené sankce, a v rozhodnutí o námitkách jí jako příliš vysokou snížil.
27. V písemném vyjádření žalovaný shrnul průběh realizace projektu a řízení o poskytnutí dotace a jejího následného krácení a navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

28. Jak uvedl, opatření podepsal a je v něm uveden Ing. M. F., vedoucí oddělení autorizace plateb, který je oprávněnou úřední osobou k podpisu opatření, v souladu s organizačním řádem MPO, č. j. 61051/15/11100/01000 (opatření číslo 3/2016 ze dne 21. 10. 2016). Připodobnění opatření a rozhodnutí o poskytnutí dotace s důsledkem požadavku na shodnou organizační úroveň, jak žalobce namítá, není podle žalovaného relevantní, stanovení věcných a organizačních úrovní rozhodování je v kompetenci žalovaného.
29. Žalovaný trval na tom, že obě vydaná rozhodnutí jsou přezkoumatelná, jsou rovněž srozumitelná. Trval na závěru, že stanovení nižšího počtu vyžadovaných referencí vedlo ke zvýhodnění dodávek do České republiky, přičemž žalobce v zadávací dokumentaci k výběrovému řízení nerefletoval situaci, kdy by potencionální zájemce uskutečnil jednu dodávku do České republiky a jednu dodávku do Evropské unie. Z toho jednoznačně plyne, že zájemci neměli rovné postavení, došlo tedy k porušení zásady zákazu diskriminace.
30. V replice k vyjádření žalovaného žalobce setrval na své argumentaci. Podle žalobce v rozhodnutí o krácení dotace ze dne 9. 9. 2020, č. j. MPO 562815/20/61100/61150, není uvedeno nic, co by naznačovalo, že jej vydalo Ministerstvo průmyslu a obchodu, naopak, v podpisové sekci je obsažen pouze elektronický podpis pana Ing. M. F., bez uvedení funkce a organizace. V záhlaví rozhodnutí o krácení dotace je uveden text „Ing. M. F. VOAP“. Z uvedeného není možné v žádném případě dovozovat, že by se mělo jednat o rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu, neboť nejsou splněny ani základní požadavky § 161 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku na způsob jednání za právnickou osobu, který výslovně stanoví, že *„Kdo právnickou osobu zastupuje, dá najevo, co ho k tomu opravňuje, neplyne-li to již z okolností. Kdo za právnickou osobu podepisuje, připojí k jejímu názvu svůj podpis, popřípadě i údaj o své funkci nebo o svém pracovním zařazení.“*
31. Z informací v záhlaví rozhodnutí o krácení dotace by bylo možné nanejvýš usuzovat, že pan Ing. M. F., jedná za jakousi organizaci s názvem „VOAP“, nikoliv však za Ministerstvo průmyslu a obchodu, případně, že pan Ing. M. F. jedná sám jako fyzická osoba.
32. Žalobce dále odkázal na požadavky § 69 odst. 1 správního řádu s tím, že rozhodnutí o krácení dotace neobsahuje náležitosti požadované správním řádem.
33. Nesrozumitelnosti výroku rozhodnutí o námitkách žalobce spatřuje v tom, že není zjištělné, jak bylo rozhodnuto, odkázal na odbornou literaturu a namítl, že nesrozumitelný výrok napadeného rozhodnutí je porušením zásady právní jistoty.
34. Pokud jde o argumentaci žalovaného k odůvodnění sankce podle bodu 3 PpVD, pak žalobce označil za rozporné tvrzení žalovaného uvedené v článku VI. vyjádření žalovaného, kde uvádí, že chápe důvody, které vedly žalobce ke zvýhodnění dodávek do ČR formou nižšího počtu vyžadovaných recenzí a tvrzením žalovaného na straně 11 vyjádření, kde uvádí, že žalovaný nezpochybnil smysl a oprávněnost požadavku žalobce na zájemce ohledně předložení seznamu v minulosti realizovaných zakázek obdobného charakteru (legitimní cíl) a tvrzením žalovaného, že toto jednání má podle jeho názoru diskriminační charakter.
35. Žalobce dále vytkl žalovanému absenci odůvodnění krácení dotace sankcí 10% s tím, že žalobce nijak neodůvodnil, proč nevyužil např. možnosti upustit od udělení sankce.
36. V rámci ústního jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích. Městský soud v Praze doplnil dokazování a to údaji pořízenými soudem na stránkách Eurostat

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

ec.europa.eu/eurostat k počtu automobilů na elektrický nebo hybridní pohon v členských státech EU v roce 2017 a dále důkazem předloženým žalobcem, Elektromobilita v ČR 2019 (dostupné na www.csas.cz).

III. Posouzení žaloby

37. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
38. Mezi účastníky nebylo sporu a soud ověřil z obsahu správního spisu, že rozhodnutím o poskytnutí dotace č. j. MPO 24187/18/61400 vydaným dle § 14a rozpočtových práve žalobci na základě jeho žádosti o podporu ze dne 30. 5. 2017 byla přiznána dotace na projekt s názvem „Elektromobilita - logistika zaměstnanců Beneš a Lát a. s. uvedeným registračním číslem, přičemž byla poskytnuta ve výši maximálně 55 % způsobilých výdajů projektu; absolutní částka dotace byla stanovena na částku 2 103 051, 50 Kč.
39. Z obsahu dokumentu „*Výzva k podání nabídky ve veřejném zadávacím řízení pro zakázku: Dodávka elektromobilů a nabíjecích stanic*“ se podává, že žalobce v rámci výzvy upřesnil druh a předmět zakázky, kterým bylo pořízení elektromobilů a rychlonabíjecích neveřejných stanic pro elektromobily v rámci areálů žalobce v lokalitách Poříčany okres Kolín, v Mimoní okres Česká Lípa a Sutice – Slaná u Semil okres Semily. Zakázka byla rozdělena do dílčích částí, dílčí část A zahrnovala dodávku tří kusů rychlonabíjecích stanic, včetně instalace a připojení na elektrickou síť zadavatele, dílčí část B zahrnovala dodávku dvou kusů sedmimístných elektromobilů, dílčí část C zahrnovala dodávku jednoho kusu pětimístného elektromobilu. Žalobce stanovil požadované technické parametry dodávek jednotlivých dílčích částí, lhůty k plnění a předpokládanou cenu. V rámci požadavků na prokázání splnění kvalifikace žalobce stanovil povinnost zájemce prokázat referenční listinou s uvedením názvu odběratele, typu dodaného zařízení/vozidla, data dodání a kontaktní osoby u odběratele, a to s alespoň dvěma organizacemi se sídlem v České republice nebo třemi organizacemi se sídlem v kterémkoliv členském státě Evropské unie. Konkrétně bylo pod bodem Požadavky na prokázání splnění kvalifikace 3. 3. uvedeno: „*Technické kvalifikační předpoklady zájemce prokáže referenční listinou s uvedením názvu odběratele, typu dodaného zařízení/vozidla, data dodání a kontaktní osoby u odběratele, a to alespoň 2 organizacemi se sídlem V ČR, nebo 3 organizacemi se sídlem v kterémkoli členském státě EU.*“
40. Oznámením ze dne 9. 9. 2020, č. j. MPO 56281/20/61100/61150, sdělil žalobci správní orgán prvního stupně, že z požadované částky 1 284 452,15 Kč, mu bude proplaceno 963 339,11 Kč. Krácení ve výši 25% bylo provedeno z následujících důvodů:
 - v zadávací dokumentaci žalobce jako zadavatel stanovil hodnotící kritéria: záruka na baterii a záruka na vozidlo, kterou účastníci výběrového řízení nejsou schopni s běžnými obchodními podmínkami nastavenými výrobcí vozů splnit. Výrobci vozidel běžně nastavují záruku na vozidlo i baterii s pomocí dvou kritérií - stáří

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

vozu nebo baterie a počet najetých kilometrů. Žalobce při nastavení hodnotících kritérií nereflektoval situaci na trhu a nastavil kritéria hodnocení diskriminačně,

- zadavatel stanovil diskriminační technické kvalifikační předpoklady tím, že v zadávací dokumentaci požadoval prokázání referenční listinou obsahující zakázky pro alespoň 2 organizace se sídlem v České republice nebo 3 organizace se sídlem v kterémkoliv členském státě EU. Žalobce nevyzval všechny účastníky výběrového řízení k vysvětlení/doplnění nabídky a tyto účastníky z výběrového řízení vyloučil pro nesplnění zadávacích podmínek. Vzhledem k tomu, že v zadávací dokumentaci byla nastavena hodnotící kritéria tak, že nebylo možné provést hodnocení dle uvedených hodnot a přijatých nabídek (vyloučení účastníci sice podali nabídky s nižší nabídkovou cenou, ale u jiných hodnotících kritérií uvedli hodnoty neodpovídající zadávacím podmínkám - termín dodání ihned, záruku na vozidlo dle počtu ujetých kilometrů /bez omezení kilometrů) není možné posoudit, zda toto pochybení mělo nebo nemělo vliv na výběr nejvhodnější nabídky,
- zadavatel stanovil hodnotící kritéria „záruka na baterii“ a „záruka na vozidlo“, přičemž nejvhodnější nabídka má nejvyšší počet najetých kilometrů, do jejichž najetí je záruka na baterii a vozidlo poskytována. Zadavatel přijal k hodnocení nabídky, které neodpovídaly zadávacím podmínkám tím, že omezily záruku na vozidlo i baterii stářím, tzn. místo například 160 000 km na 160 000 km a zároveň 8 let. Zadavatel nepřistoupil k nápravě a neprovedl nové posouzení a hodnocení nabídky.

41. Žalobce podal proti oznámení námitky, o nichž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.
42. Z obsahu rozhodnutí se podává, že žalobce namítl nicotnost zaslání oznámení o krácení s tím, že toto opatření nezaslal poskytovatel dotace, nýbrž Ing. M. F. Dále namítl, že není zřejmé, co chtěl poskytovatel dotace příjemci v rámci opatření sdělit, zda navržené krácení je pouze návrhem a jestli se jedná o pozastavení či snížení dotace. Dále namítl, že není zřejmé, z jakých podkladů poskytovatel dotace při udělování sankcí vycházel a také, jakým způsobem rozhodl a z tohoto důvodu se jedná o rozhodnutí nepřezkoumatelné. Žalobce dále namítl, že v tabulkách označených v opatření jako krácené částky je ve všech případech uvedeno krácení ve výši 25 %, avšak není zjištělné, proč byla použita právě tato korekce; dále namítl, že nebyl seznámen s podklady pro vydání rozhodnutí.
43. K námitkám žalovaný uvedl, že opatření je příjemci dotace zasíláno prostředním datové schránky, jako odesílatel je uvedeno Ministerstvu průmyslu a obchodu a tudíž nemůže být pochyb o tom, který orgán toto opatření vydal. Ing. M. F. je odpovědným pracovníkem pro vyhotovování jednotlivých opatření napříč všemi programy v rámci operačního programu podnikání pro inovace a konkurenceschopnost. Dále uvedl, že žalobce byl seznámen s podmínkami, které musí poskytovatel dotace v rámci výběrového řízení dodržovat, sankce uložené při kontrole jsou věcně odůvodněné, neboť jsou udělovány právě dle uvedených dokumentů. Opatření je dokument vydaný podle § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel, podle kterého v případě navržení krácení vyplacení dotace ze strany poskytovatele dotace je toto pozastaveno do doby, než bude vydáno rozhodnutí o námitkách nebo než se příjemce dotace práva na podání námitek vzdá.
44. Co se týče věcné správnosti opatření, žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že akceptuje argumentaci žalobce uvedenou v námitkách s tím, že žalobce jako

příjemce dotace uvedl požadavek na záruku vozidla/baterie jako podmínku účasti ve výběrovém řízení a dále jako hodnotící kritérium. Podmínka účasti ve výběrovém řízení byla stanovena jako minimální, podmínky výběrového řízení tedy splnil ten účastník, který nabídl záruku na vozidlo minimálně 3 roky a nájezd 100 000 km a na baterii 5 let a nájezd 150 000 km; v rámci hodnocení pak obdržel nejvyšší počet bodů účastník, který nabídl nejlepší záruku pouze vzhledem k ujetým kilometrům. Žalovaný uvedl, že vybrání jedné části podmínky účasti ve výběrovém řízení jako hodnotícího kritéria není v rozporu s PpVD. Smlouva s vítězným účastníkem nebyla uzavřena v rozporu s podmínkami výběrového řízení.

45. Žalovaný dále, konstatoval, že hodnotící kritéria záruka na vozidlo a záruka na baterii nebyla stanovena diskriminačně, k přijetí nabídek, které neodpovídaly zadávací dokumentaci, nedošlo.
46. Co se týče referenčních požadavků, zde se žalovaný ztotožnil se závěry správního orgánu prvního stupně.
47. Městský soud v Praze v rámci ústního jednání provedl důkaz listinou předloženou žalobcem, „Elektromobilita v ČR, Březen 2019“, z něhož se podává (a žalovaný tvrzení žalobce nečinil sporným), že v roce 2018 se počet registrovaných elektromobilů meziročně zdvojnásobil na 640 kusů. Čisté elektromobily se v roce 2018 podílely na celkových nových registracích 0,23% a na celkovém vozovém parku osobních aut v ČR 0,03%. Dokazování městský soud doplnil listinou, kterou sám obstaral, a to přehledem Statistického úřadu EU Eurostat zobrazující počet elektrických a hybridních vozů v EU v roce 2017, z něhož vyplývá, že Česká republika zaujímala předposlední místo před Chorvatskem, v ostatních zemích byl počet elektromobilů vyšší, ve Švédsku a Polsku pak zásadně vyšší.
48. Městský soud v Praze uvážil o žalobních námitkách následujícím způsobem.
49. Problematika dotací je tématem bohaté judikatury správních soudů. Dotací se ve smyslu § 3 rozpočtových pravidel rozumí *„peněžní prostředky státního rozpočtu, státních finančních aktiv nebo Národního fondu poskytnuté právnickým nebo fyzickým osobám na stanovený účel“*. Podstatným charakteristickým rysem dotace dle citovaného ustanovení je její povinná účelovost, která musí být dodržena. Rozpočtová pravidla v § 12 stanoví, že na dotaci není právní nárok, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak. Vydáním rozhodnutí vzniká podle ustálené judikatury mezi poskytovatelem a příjemcem dotace veřejnoprávní vztah (usnesení zvláštního senátu pro rozhodování některých kompetenčních sporů dle zákona č. 131/2002 Sb. ze dne 7. 5. 2010, čj. Konf 14/2010-8, č. 2115/2010 Sb. NSS). Poskytování dotací ze státního rozpočtu je činností spadající do oblasti veřejné správy, konkrétně do oblasti veřejných financí; poskytovatel je vůči příjemci dotace v postavení správního orgánu.
50. Podmínky či pravidla čerpání dotace jsou stanoveny v rozhodnutí o poskytnutí dotace a dokumentech, na které rozhodnutí odkazuje. Tomu ostatně odpovídá i výrok rozhodnutí o poskytnutí dotace, který váže poskytnutí dotace vedle jejího účelu též na soulad s žádostí o dotaci a soulad s podmínkami, které jsou součástí rozhodnutí a které upravují povinnosti, které musí příjemce dotace splnit. Poskytnutí dotace ze státního rozpočtu je de facto dobrou vůlí státu, která musí být na druhé straně vyvážena přísnými podmínkami, které zavazují jejího příjemce. Je proto nasnadě, že příjemce dotace je povinen při nakládání s rozpočtovými prostředky dodržovat nejen zákonné podmínky, ale též

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

podmínky stanovené ve smlouvě či rozhodnutí o poskytnutí dotace (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2008, č. j. 9Afs 113/2007 – 63).

51. Okamžikem pravomocného rozhodnutí o poskytnutí dotace ve smyslu § 14 rozpočtových pravidel vzniká příjemci dotace dle nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 12/14 nárok na čerpání dotace v souladu s jejím předpokládaným účelem. Rozhodnutím o poskytnutí dotace vzniká příjemci subjektivní právo, že mu při dodržení všech podmínek budou až na výjimečné případy [srov. např. § 15 odst. 1 písm. a) rozpočtových pravidel] peněžní prostředky ve stanovených termínech vyplaceny. Z výše uvedeného také plyne, že rozhodnutí o poskytnutí dotace není samo o sobě titulem k vyplacení dotace. Jako takové představuje ze strany poskytovatele dotace závazný příslib, že poskytovatel dotace užije své volné správní uvážení ohledně poskytnutí dotace určitým způsobem, tj. že dotaci příjemci poskytne při splnění daných podmínek. Pokud by však za této situace příjemce splnil všechny požadované podmínky a poskytovatel dotace by mu dotaci nevyplatil, dopustil by se poskytovatel dotace nezákonného zneužití správního uvážení a porušení principu ochrany legitimního očekávání (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 7. 2006, č. j. 6A 25/2002 – 59). Nevyplacení části dotace pro nesplnění podmínek nepochybně zasahuje do právní sféry příjemce a autoritativně určuje jeho práva a povinnosti ve vztahu k příslibené dotaci, alespoň pokud jde o tu část, kterou se poskytovatel rozhodl nevyplatit (z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2014, č. j. 8Ans 4/2013 – 44).
52. Městský soud v Praze konstatuje, že oznámení o krácení dotace ze dne 9. 9. 2020, č. j. MPO 562815/20/61100/61150, není nicotné a prvá žalobní námitka není důvodná.
53. Podle § 14e odst. 1 a 2 rozpočtových pravidel, ve znění účinném do 31. 12. 2021, *poskytovatel nemusí vyplatit dotaci nebo její část, domnívá-li se důvodně, že její příjemce v přímé souvislosti s ní porušil povinnosti stanovené právním předpisem nebo nedodržel účel dotace nebo podmínky, za kterých byla dotace poskytnuta; je-li stanoven nižší odvod za porušení rozpočtové kázně podle § 14 odst. 5, výše nevyplacené části dotace musí být stanovena v rámci částek vypočítaných podle § 14 odst. 5. Přitom v rámci procentního rozmezí přihlédne poskytovatel k závažnosti porušení a jeho vlivu na dodržení účelu dotace. Nevyplatit dotaci nebo její část nelze při nedodržení povinnosti podle § 14 odst. 4 písm. j).*
54. *Poskytovatel o opatření podle odstavce 1 bez zbytečného odkladu vhodným způsobem informuje příjemce. Příjemce může do 15 dnů ode dne, kdy tuto informaci obdržel, podat poskytovateli proti tomuto opatření námitky. O námitkách rozhoduje ten, kdo stojí v čele poskytovatele.*
55. K povaze aktu označeného jako oznámení o nevyplacení části dotace soud předně vycházel z nálezu Ústavního soudu ze dne 16. 6. 2015, sp. zn. Pl. ÚS 12/14, kterým byla výluka ze soudního přezkumu předmětného opatření zakotvená v § 14e odst. 4 rozpočtových pravidel v rozhodném znění prohlášena za protiústavní. Ústavní soud tak uzavřel, že opatření (nazvané oznámení) o nevyplacení části dotace vydané dle § 14e zákona o rozpočtových pravidlech je rozhodnutím v materiálním slova smyslu.
56. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu pak ve svém usnesení vydaném dne 18. 4. 2017, č. j. 6Afs 270/2015 - 48, konstatoval, že „je nutné dovodit, že rozhodnutí poskytovatele dotace o pozastavení (krácení) dotace je individuálním správním aktem splňujícím materiální i formální znaky vyžadované § 65 odst. 1 s. ř. s., a může být tedy podrobeno soudnímu přezkumu v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu. Je zde adresát tohoto rozhodnutí (příjemce dotace), jehož práva založená rozhodnutím o poskytnutí dotace se tímto aktem závazně mění, resp. ruší, je zde také předepsaný závazný postup předcházející vydání tohoto aktu. Zákon

výslovně stanoví i písemnou formu tohoto úkonu a jeho oznámení adresátovi.“ Zároveň uvedl, že „Ustanovení § 14e odst. 1 rozpočtových pravidel je formulováno tak, že nejprve obsahuje dispozici (poskytovatel nemusí vyplatit část dotace) a teprve poté hypotézu (domnívá-li se, že došlo k porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek spolufinancovaných z rozpočtu Evropské unie). Mohlo by se jevit, že vyplácení dotace je faktickou činností, kterou se poskytovatel dotace rozhodne před jejím započítáním nebo v jejím průběhu změnit tak, že dotaci nebo její část nevyplatí a příjemce dotace o tom pouze neformálně informuje. Pak by nezákonné nevyplacení dotace představovalo spíše nezákonný zásah, proti němuž se lze bránit žalobou dle § 82 s. ř. s. Rozpočtová pravidla, ale výslovně stanoví, že je třeba příjemci dotace nevyplacení dotace nejen oznámit, ale oznámení musí obsahovat i určité formální náležitosti. V oznámení musí poskytovatel uvést rozsah krácení dotace a důvody, pro které ke krácení došlo. Musí přihlídnout i k závažnosti porušení a jeho vlivu na dodržení cíle dotace (srov. § 14e odst. 2 rozpočtových pravidel). Nejedná se tedy o neformální úkon, který by pro nedostatek předepsané formy nemohl být považován za rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s.“

57. Ačkoliv se na postup správního orgánu podle tohoto ustanovení výslovně nevztahují ustanovení správního řádu, jedná se o veřejnoprávní vztah mezi příjemcem a poskytovatel dotace, přitom vystupuje-li poskytovatel dotace vůči příjemci (v pozici vrchnostenské), musí se řídit základními zásadami činnosti správních orgánů, jak jsou definovány v hlavě II. správního řádu. Mezi základní principy správního rozhodování podle ustálené soudní judikatury patří i úplnost, respektive dostatečná odůvodněnost rozhodnutí správního orgánu, které v konečném důsledku vyvolají i jeho přesvědčivost. Správní orgán je tak povinen se při své činnosti zabývat podrobně všemi hledisky, které zákon předkládá, a přesvědčivě odůvodnit, ke kterému hledisku přihlédl, a navíc podrobně odůvodnit, jaký vliv mělo toto hledisko na konečné rozhodnutí vzhledem ke konkrétním okolnostem individuálního případu (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2015, č. j. 2AFs 226/2015 – 39).
58. Úvaha poskytovatele o nevyplacení části dotace při postupu podle § 14e rozpočtových pravidel tedy musí být podložena zjištěním porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek spolufinancovaných z rozpočtu Evropské unie, zároveň musí být při úvaze o tom, zda část dotace nevyplatit, hodnocena kritéria závažnosti porušení a jeho vlivu na dodržení cíle dotace. Využije-li poskytovatel možnosti část dotace nevyplatit, pak z rozhodnutí o nevyplacení části dotace musí být zřejmé, v čem je spatřováno porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek, a to včetně hodnocení závažnosti zjištěného porušení a zhodnocení, zda bude možné v důsledku rozhodnutí cíl dotace dodržet či nikoliv.
59. Rozšířený senát v usnesení ze dne 18. 4. 2017, č. j. 6AFs 270/2015 - 48, konstatoval, že „[d]omníval-li se poskytovatel dotace, že došlo k porušení pravidel pro zadání veřejné zakázky, aniž by současně došlo k porušení rozpočtové kázně (peněžní prostředky nebyly vyplaceny), měl dle § 14e zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění účinném do 19. 2. 2015, pravomoc rozhodnout s konečnou platností o nevyplacení dotace či její části. Takový úkon poskytovatele je rozhodnutím správního orgánu přezkoumatelným ve správním soudnictví na základě žaloby dle § 65 odst. 1 soudního řádu správního“.
60. Žalobcem naříkané oznámení bylo vydáno žalovaným, jako správním orgánem, za něž vystupoval vedoucí oddělení autorizace plateb, jak soud ověřil z organizačního řádu žalovaného, činnost Oddělení autorizace plateb podle bodu 61220, spočívá mimo jiné v tom, že na „základě žádosti o platby potvrzených po předchozí formální a věcné kontrole ze

strany implementační agentury Czech Invest nebo jiného smluvního subjektu autorizuje jednotlivé dotační platby a prostřednictvím ředitele odboru žádá finanční útvar - odbor /21200/ rozpočtu financování, o převod prostředků z v státního rozpočtu na účty příjemců. Obdobně autorizuje výdaje z prostředků technické pomoci OPPI. Posuzuje, respektive vytváří a generuje návrhy na krácení plateb.“

61. Pokud vedoucí uvedeného oddělení vydal oznámení o krácení dotace, jednal v rámci své pravomoci a byl orgánem oprávněným k takovému úkonu. Na jednání této osoby v řízení o přiznání dotace podle rozpočtových pravidel nelze aplikovat obecné ustanovení soukromého práva o náležitostech jednání za právnickou osobu (§161 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník), jak namítá žalobce. Z organizačního řádu nevyplývá, že by rozhodnutí byli oprávněni vydávat toliko ředitelé odborů, jak žalobce namítá dále. Žalobcem odkazovaný rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 23. 1. 2015, č. j. 10A 101/2012-60, se týká skutkově zcela odlišné věci, a to poskytnutí prostředků ze Státního fondu životního prostředí, kde soud konstatoval, že vydal-li rozhodnutí prvního stupně fakticky Fond a nikoli ministr životního prostředí, jedná se o rozhodnutí vydané subjektem, který k tomu není vůbec věcně příslušný, a proto je nicotné (§ 77 odst. 1 správního řádu).
62. Jelikož řízení o poskytnutí dotace typicky probíhá v elektronizované podobě, má i výsledné opatření formální podobu nepřipomínající „klasické“ správní rozhodnutí, to je však ještě nečiní nepřezkoumatelným. Obecně o rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost se jedná mimo jiné tehdy, když je jeho výrok v rozporu s odůvodněním nebo rozhodnutí vůbec neobsahuje právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo jeho důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné (srov. přiměřeně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Azs 47/2003 - 130, též rozsudek č. j. 2 Ads 33/2003 - 78). Rovněž to je případ rozhodnutí, jehož odůvodnění nedává smysl, z něhož by vyplývaly skutkové a právní důvody, které vedly správní orgán k vydání rozhodnutí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2003, č. j. 7 A 547/2002 - 24).
63. Opatření splňuje náležitosti řádného rozhodnutí, neboť je z něho jednoznačně patrné, komu je určeno, v jaké věci, rozhodnutí obsahuje výrokovou část, kterou je do práv žalobce přímo zasaženo. Potud je městský soud za nepřezkoumatelné nepokládá. Co se však týče důvodů pro krácení dotace, za přezkoumatelné rozhodnutí jak prvostupňové, tak i napadené označit z důvodů níže uvedených nelze.
64. Městský soud dále nepovažuje za důvodnou ani druhou žalobní námitku. Městský soud v Praze k věci předně uvádí, že „*nicotnost (někdy též označována jako nulita, paakt, absolutní zmatečnost, pseudorozhodnutí, non negotium, zdánlivý akt, pa-akt, právní nullum, neexistence, naprostá (absolutní) neplatnost, či dokonce procesní potrat) představuje specifickou kategorii vad správních rozhodnutí. Tyto vady jsou však vzhledem ke své povaze vadami nejzávažnějšími, nejtěžšími a rovněž i nezhojitelnými. Rozhodnutí, které jimi trpí, je rozhodnutím nicotným. Nicotné rozhodnutí však není, běžným' rozhodnutím nezákonným, nýbrž, rozhodnutím', které pro jeho vady vůbec nelze za veřejněmocenské rozhodnutí správního orgánu považovat, a které není s to vyvolat veřejnoprávní účinky. Zatímco v případě, běžných' vad správních rozhodnutí se na tato, s ohledem na uplatnění zásady presumpce platnosti a správnosti správních aktů, hledí jako na rozhodnutí existující a způsobilá vyvolávat příslušné právní důsledky a působit tak na sféru práv a povinností jejich adresátů, v případě nicotných správních rozhodnutí se ani tato zásada neuplatní. Z povahy vad způsobujících nicotnost pak plynou i příslušné právní následky.*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

S nejtěžšími vadami jsou tak nutně spojeny i ty nejtěžší následky. Proto není nikdo povinen nicotné správní rozhodnutí respektovat a řídit se jím. Hledí se na něj, jako by vůbec neexistovalo, protože tedy jde o nezhojitelné právní nic. Nicotnost nelze zhojit ani uplynutím času. Definičně lze za nicotný správní akt považovat akt, který vykazuje tak závažné vady, že vůbec není schopen vyvolat žádné právní účinky“ (podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, čj. 7 As 100/2010-65).

65. Námitky, které žalobce proti napadenému rozhodnutí vznáší, jsou námitky, které, byly-li by důvodné, by zakládaly jeho nezákonnost.
66. Po posouzení napadeného rozhodnutí z hlediska jeho zákonnosti pak městský soud konstatuje, že třetí žalobní námitka je důvodná.
67. Podle § 6 zákona o veřejných zakázkách je zadavatel povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. Zadavatel nesmí omezovat účast v zadávacím řízení těm dodavatelům, kteří mají sídlo nebo místo podnikání v členském státě Evropské unie a ostatních státech, které mají s Českou republikou či Evropskou unií uzavřenu mezinárodní smlouvu zaručující přístup dodavatelů z těchto států k zadávané veřejné zakázce.
68. Podle § 56 odstavec 5 písm. c) zákona o veřejných zakázkách platí, že *ve vztahu k technickým kvalifikačním předpokladům je veřejný zadavatel povinen v oznámení či výzvě o zahájení zadávacího řízení stanovit rozsah požadovaných informací a dokladů, uvést způsob prokázání splnění těchto kvalifikačních předpokladů a vymezit minimální úroveň těchto kvalifikačních předpokladů, odpovídající druhu, rozsahu a složitosti předmětu plnění veřejné zakázky*
69. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 7. 2009, č. j. 9 Afs 87/2008 – 81, platí: *„[n]astavení technických kvalifikačních předpokladů, které nemají žádnou vazbu na předmět a rozsah požadované zakázky ve smyslu § 30 zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ale znemožní některým dodavatelům ucházet se o veřejnou zakázku, lze považovat za skrytou formu nepřípustné diskriminace v zadávacích řízeních ve smyslu § 25 citovaného zákona. V novějším rozhodnutí Nejvyšší správní soud k tomu v rozsudku ze dne 10. 7. 2019, č. j. 2 Afs 192/2018 – 74, uvádí: „[z]adavatel je s ohledem na individuální okolnosti veřejné zakázky oprávněn v zadávacích podmínkách předem transparentně specifikovat nediskriminační pravidla, za nichž potenciálním dodavatelům poskytne příslušnou součinnost k prokázání splnění technických kvalifikačních předpokladů pro plnění veřejné zakázky spočívající v předvedení vzorku zboží určeného k dodání (§ 56 odst. 7 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách)“.*
70. Bod 3 PpVD, MPO 77867/17/61100 stanoví: *„Zadavatel při zadávání zakázek musí dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti. Ve vztahu k dodavatelům musí zadavatel dodržovat zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace⁵. Zadavatel je mimo jiné povinen dodržovat: (i) ustanovení Smlouvy o fungování Evropské unie o volném pohybu zboží (čl. 28-30 SFEU⁶), svobodě usazování (čl. 49 SFEU) a volném pohybu služeb (čl. 56 SFEU), zákazu diskriminace (čl. 18 a 19 SFEU); (ii) veškeré příslušné právní předpisy a zásady práva EU, jež mají přímý účinek na právní řád ČR a/nebo byly transponovány předpisem vnitrostátního práva ČR. Zadavatel nesmí omezovat účast ve výběrovém řízení těm dodavatelům, kteří mají sídlo v členském státě Evropské unie, Evropského hospodářského prostoru nebo Švýcarské konfederaci, nebo v jiném státě, který má s Českou republikou nebo s Evropskou unií uzavřenu mezinárodní smlouvu zaručující přístup dodavatelům z těchto států k zadávané zakázce.“*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

71. Zadavatel veřejné zakázky je oprávněn stanovit kritéria, jejichž splněním uchazeč o zakázku prokazuje, že ji bude schopen (technicky, organizačně, odborně) splnit. Tato kritéria však nesmí žádného z uchazečů zvýhodňovat ani znevýhodňovat. Městský soud akceptuje argumentaci žalobce, podloženou důkazy, že elektromobilita je v České republice méně rozvinutá, než v jiných členských státech.
72. Podle názoru městského soudu stanoveným kritériem – prokázáním, že zájemce realizoval dodávku elektromobilů a to dvěma odběratelům se sídlem v ČR nebo 3 odběratelům se sídlem v jiném členském státě EU, nezvýhodňuje a ani neznevýhodňuje žádného z dodavatelů. Bez ohledu na to, zda jde o osobu tuzemskou či cizozemskou, jsou podmínky pro splnění referenčního kritéria shodné – takový žadatel musí prokázat, že již elektromobily včetně příslušenství dodal a to buď dvěma odběratelům v ČR, nebo třem mimo ČR v rámci EU. Jinak řečeno, nastavené kritérium sleduje právě nízký rozvoj elektromobility v ČR a v návaznosti na tuto skutečnost snižuje požadavky na (jakéhokoli) dodavatele, kterému postačí, aby prokázal, že v ČR realizoval dvě dodávky, neboť zde je poptávka menší, případně tři na těch trzích, kde je elektromobilita rozvinutější a tedy uskutečnění dodávky je snazší, neboť je zde vyšší poptávka.
73. Pokud žalovaný takto nastavená kritéria hodnotí jako diskriminační, musí svůj závěr řádně, věrohodně a přezkoumatelným způsobem odůvodnit. Taková úvaha však v napadeném rozhodnutí chybí, a proto pro nedostatek důvodů nemůže rozhodnutí žalovaného obstát.
74. Další vadou rozhodnutí je stanovení 10% krácení dotace, neboť žalovaný ve svém rozhodnutí přijatý závěr řádně nezodpovídá a v tomto ohledu je napadené rozhodnutí rovněž zatíženo vadou nepřezkoumatelnosti.
75. Podle bodu 7 Kategorizace nedostatků při zadávání zakázek se stanovením výše odvodu za porušení rozpočtové kázně při stanovení diskriminačních požadavků je stanovena sankce 25%, Korekce může být snížena v závislosti na závažnosti pochybení na 10 % nebo na 5 %.
76. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že snížení o 10% je v souladu s „rozhodovací praxí poskytovatele dotace.“ Odkazovanou praxi blíže nerozvedl, nevysvětlil ani neodkázal na její obsah, s nímž by bylo možno se seznámit. Jelikož korekce může být učiněna v rozsahu 10% nebo 5%, nelze z napadeného rozhodnutí seznat, jaká kritéria vzal žalovaný v úvahu a proč neshledal důvody pro nižší korekci 5%. Rozhodnutí žalovaného je z tohoto hlediska nepřezkoumatelné a žalobní námitka je proto důvodná.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

77. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že rozhodnutí žalovaného, kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto, je nepřezkoumatelné pro nedostatek odůvodnění týkající se závěru o diskriminační povaze referenčního kritéria a rovněž absenci úvahy, proč byla dotace krácena o 10% a nikoli o 5%, když Kategorizace nedostatků připouští obě možnosti, přičemž snížení o 5% by pro žalobce bylo příznivější.
78. Z uvedených důvodů městský soud podle § 78 odst. 1 s.ř.s. napadené rozhodnutí zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení. V něm žalovaný přezkoumatelným způsobem odůvodní svůj závěr, že žalobce porušil § 6 zákona o veřejných zakázkách. Je při tom

vázán právním názorem, který v tomto rozsudku vyslovil Městský soud v Praze. Dále přezkoumatelným způsobem odůvodní snížení provedené korekce.

79. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. ve věci úspěšnému žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení, které představují zaplacený soudní poplatek 3 000 Kč, odměnu za právní zastoupení podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), (dále jen „vyhláška“). Podle § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky z tarifní hodnoty 50 000 Kč, činí výše odměny 3 100 Kč. Žalobci byla přiznána náhrada za tři úkony právní služby a to převzetí věci [§ 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky], písemné podání ve věci (§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky) a účast při ústním jednání [§ 11 odst. 1 písm. g) vyhlášky] dále 3 x náhrada paušálních výdajů podle § 13 odst. 4 vyhlášky 300 Kč a 21 % DPH. Městský soud nepřiznal žalobci náhradu za úkon právní služby – replika k vyjádření žalovaného, neboť veškerá zásadní argumentace již byla obsahem žaloby a další vyjádření už bylo jen jejím opakováním.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 8. únor 2023

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu